

Chương 260: Đây không phải tìm ngược sao?

Mấy thành viên ZH1 nhìn về phía Hạ Hùng.

Mộc Mộc hơi hơi hé miệng, muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng cũng không nói ra miệng, đối với tác phẩm lớn của Hạ gia, hẳn đã không biết nên nói cái gì mới tương đối thích hợp.

“Đội trưởng, đội xe Hạ gia có phải đâu óc có chút vấn đề gì hay không?”

Thừa dịp đám người Hạ Hùng rời đi, một thành viên ZH1 nhìn về phía Z Thân đội trưởng nhà mình, mở miệng nói.

Nghe hỏi như vậy, thân sắc của Z Thân cũng hơi có chút kì lạ.

Để cho Lâm Yên đi làm người dẫn đường, thật sự chơi có chút lớn. Đổi lại để cho bất kì một người của bọn họ ra sân đều có thể tùy ý thắng trận đấu này, nhưng nếu bọn họ đổi thành vị trí người dẫn đường, vậy thì không có nơi dùng võ, tay đua xe không chạm vào xe đua, làm sao dẫn dắt đội ngũ thắng lợi.

“Đội trưởng, chờ sau khi thi đấu chấm dứt, chúng ta thật sự muốn cùng Lâm Yên tiêu thư chạy một trận?” Mộc Mộc nhìn về phía Z Thân hỏi.

Nếu thật chạy cùng Lâm Yên, đó không phải tìm ngược sao.

Nghe hỏi như vậy, Z Thân nhẹ giọng cười, nói: “Tự nhiên là có tính toán như vậy, trước khi tới tôi đã quyết định.”

“Đội trưởng, đây chỉ sợ... Là tự tìm mất mặt chẳng, ngay cả Speed đều là bại tướng dưới tay của Lâm tiểu thư.” Một ZH1 thành viên nhú mày nói.

Tuy nói, hôm nay bọn họ không có mặc đồng phục của đội, cho dù là chạy thua, cũng sẽ không đại biểu cho ZH1, nhưng rõ ràng biết kỹ thuật không bằng người, còn muốn đi so, đây không phải tìm không thoải mái sao.

“Vậy cũng chưa chắc.” Z Thân lắc lắc đầu: “Lúc trước chúng ta chứng kiến, Lâm Yên tiểu thư chỉ thi đấu sân bãi rất lợi hại, loại thi đấu bên ngoài này chúng ta tương đối am hiểu, hơn nữa, cho dù thua, bại vì Lâm Yên tiểu thư cũng không mất mặt.”

Theo giọng nói Z Thân rơi xuống, trong mắt Bùi Vũ Đường hơi lóe ánh sáng, vội vàng đứng dậy, nhắc tay nói: “Đúng đúng đúng, mang theo tôi, tôi cũng muốn chạy một vòng!”

.....

Lúc này, sân thi đấu.

Đội xe Thang già cùng một đội đua xe khác đều đã đến đông đủ.

“Ha ha, ông cụ, tới rất sớm.” Thang già kẹp túi công văn, chậm rãi đi đến bên cạnh ông cụ Hạ Định Khôn, mở miệng cười nói.

Nhìn thấy Thang già, sắc mặt Hạ Định Khôn hơi đỏ, nhưng cũng không muốn phản ứng.

“Ông cụ, ông nói một chút, lúc đâu, tôi thu đội xe của ông, bên ông còn có thể nhận được một số tiền, cũng đủ trong nhà chi tiêu, lớn tuổi như vậy, đều nửa người mình xuống mô, thừa dịp còn chưa có chết, cầm tiền đi bên ngoài ăn nhậu chơi bời hưởng chút phúc thật tốt... Đội xe này nếu bị thua, bị giải tán, ông lại bị tức chết, cái này rất không tốt rồi!”

Thang già thấy Hạ Định Khôn không nói lời nào, tiếp tục cười nói.

“Cậu cút cho tôi!”

Hạ Định Khôn giận đến toàn thân khế run.

“A, ông cụ, xem ông nói kìa, tôi đây cũng là có lòng tốt thôi, ông nhìn ông xem, tuổi tác lớn như vậy còn không tổ chất như vậy, mở miệng thành dơ, thật là người xấu biến già rồi.” Thang già thở dài.

Không cho ông cụ cơ hội mở miệng, ánh mắt Thang già lại bỗng nhiên dừng ở trên người Lâm Yên mặc trang phục đua xe.

“Chờ một chút, cô ấy làm gì?” Thang già nhìn chăm chăm Lâm Yên, mở miệng hỏi.

“Cô ấy làm gì, có quan hệ gì với cậu!” Hạ Định Khôn tức giận mở miệng.

“Ha hả, ông cụ, đương nhiên là có quan hệ, đội xe của ông thi đấu cùng đội xe của tôi, tôi biết một chút không quá chứ, hơn nữa, lúc trước tôi nghe nói, tên nhóc dẫn đường của Hạ Nhạc Phong đã chạy mất, không có người dẫn đường, Hạ Nhạc Phong cũng không thể ra sân.” Thang già cười lạnh nói.

“Ai nói tôi không có người dẫn đường!” Lập tức, Hạ Nhạc Phong đi lên trước, lạnh lùng nhìn về phía Thang già, chợt chỉ hướng Lâm Yên: “Chị ấy chính là người dẫn đường của tôi.”